

TREBALL

Diari dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

TREBALLADORS
DE TOTS ELS PAISOS:
UNIU-VOS

ANY I. NUM. 2

BARCELONA, 22 JULIOL 1936

PREU 15 CTS.

EXIGIM JUSTICIA

DISCIPLINA...

SERENITAT...

I FERMESA...

ALIANCES D'OBRRERS I PAGESOS!

El secretari general de la Unió General de Treballadors parla per ràdio als treballadors de Saragossa

Camarades, treballadors de la U. G. T., socialistes, comunistes, anarquistes i republicans:

Catalunya ha respost amb energia i valentia al cop d'Estat militar-feixista. Tres dies han estat prou per a restablir l'ordre revolucionari. Hem tingut baixes. Moltes baixes. Però la victòria ha estat rotunda.

Hem aixafat el feixisme i la canalla criminal que volia restablir a Espanya i a Catalunya l'odiosa opressió militar-feixista.

Hem respost a la violència amb la violència. Per això hem vençut. Perquè amb l'experiència del 6 d'Octubre, hem anat immediatament a l'atac i hem pres nosaltres l'ofensiva, anant, després de fer-los recular, a cercar-los als seus mateixos cataus.

Al costat nostre han lluitat també, morint i matant, els guàrdies d'assalt i civils. Hem atacat tots junts. La U. G. T. sabia que no havia de sotmetre's. Per això, preveient el que venia, propugnàrem l'Aliança. Per això ens havem unit per lluitar.

Cal recordar les paraules de Gil Robles contra els treballadors. Donar-se pressa i no deixar organitzar. Això ara ho hem fet nosaltres contra ells.

Obrers de Saragossa i Aragó: Per això hem vençut. Per això Catalunya no ha perdut les seves llibertats. El proletariat manté i amplia les essències socials necessàries per al manteniment de la República i la seva marxa progressiva endavant. Avui podem dir: La Pau impera a Barcelona. La Pau basada en les armes que el proletariat té a les mans en busca dels enemics.

La victòria és de i per a tothom. Els que no volen la misèria i el crim. Els que han lluitat. Però la nostra missió no ha acabat.

Nosaltres, que ja hem posat ordre aci, sabem que tenim un deure de solidaritat envers vosaltres. La Reacció domina Saragossa. Els companys d'Aragó sofreixen sota la bota militar-feixista. Per això volem venir a ajudar-vos. Però cal que no us acouineu. Aixequem-vos de nou perquè quan nosaltres arribem hàgim preparat la situació a fi d'acabar aviat.

Amb la unitat que hem forjat, que mantenim i que reforçem.

També vosaltres heveu d'unir i organitzar les vostres forces. Forgeu la vostra unitat d'acció. No perdeu la fe en la victòria. Sapigueu que si teniu una història grandiosa, cal escriure una pàgina més. Heveu de complir amb el vostre deure de proletaris. Nosaltres, a Catalunya, hem complert amb el nostre deure. Penseu en Madrid. En tres hores han dominat la sublevació. A Andalusia els obrers, amb les armes a la mà, lluiten contra els enemics del poble.

Pan a pan van els obrers guanyant noves posicions i desallotjant els traïdors i criminals que s'han deshonrat per sempre més i contra els quals cau tota la sang que aquests dies ha estat vessada i es vessarà encara.

Endavant, Catalunya està amb vosaltres per ajudar-vos a reconquistar el que no heveu perdut, perquè al proletariat no se'l venç jamai.

Contra el feixisme! Endavant, companys d'Aragó! A batre el feixisme i la reacció! Venim al vostre ajut!

UN ULTIMATUM A SARAGOSSA

Pel tinent coronel cap de les forces d'Aviació de Barcelona, Sr. Díaz Sandino, ha estat cursat el següent telegrama al qui es ve titulant general cap de la Cinquena Divisió (Aragó):

«De no rendirse a autoridades civiles legalmente constituidas, será bombardeada Zaragoza sin respetar ningún baluarte del fascismo.»

Tarragona. — Les casernes, en previsió del que pogués succeir, foren assetjades per elements civils i per forces d'Assalt. Pina ara no ha passat res.

Obrers de Tarragona i de Reus s'han adreçat a Móra d'Ebre, on han minat els ponts de ferrocarrils i carreteres que comuniquen amb Aragó, i han deixat grups destacats per tal de volar-los si fos necessari.

Girona. — Les tropes sublevades arriben al carrer; immediatament escatà la vaga general. Molts soldats desertaren i es passaren al costat dels grups de passans, fins al punt que els oficials agafaren por i abandonaren la ciutat. Aquesta engegà novament en poder dels elements lleials.

A L'Escala, un grup de ciutadans detingué un automòbil que s'adreçava a França, en el qual viatjaven cinc oficials de la guarnició de Girona, que restaren detinguts en aquella població.

Lleida. — Dissabte a la nit, les tropes s'apoderaren de la ciutat, la vida de la qual quedà paralitzada totalment per haver esclatat immediatament la vaga general.

Als afores de la ciutat es reuniren els militants dels partits obrers i avançaren sobre la ciutat. En arribar-hi, es trobaren amb els guàrdies d'Assalt que primer s'havien sumat a les tropes, però que després tornaren al costat del Govern. Els obrers, amb aquests guàrdies o amb molts soldats i sergents que abandonaren els sediciosos, desallotjaren de la ciutat les forces rebels, i es feren molts oficials presoners d'aquestes forces.

Tot seguit, uns quants grups d'elements afectes a la República s'internaren a Aragó per tal de minar els ponts de ferrocarrils i carreteres, alguns dels quals ja han estat volats.

Els herois que han caigut

Ramon Jover i Brufau

Entre els nombrosos camarades que han caigut en les lluites de diumenge, cal destacar aquest valuos element de la Unió Socialista de Catalunya, secretari fins fa poc temps del Sindicat d'Obrers Metallúrgics de Barcelona, des del Comitè del qual portà a cap una tasca tan intensa i meritòria, que culminà en la darrera vaga metallúrgica. Aquestes condicions posen a bastament de relleu la intel·ligència i les altes condicions del company desaparegut.

Darrerament el conseller Barrera l'havia honorat amb un càrrec de confiança, amb la qual cosa havia també palesat la seva competència en matèria de legislació social, puix que Jover Brufau ha estat un dels homes més cultes i estudiosos que ha donat el nostre moviment sindical.

Tant des del Comitè Nacional de la Confederació Nacional del Treball, com posteriorment a la Unió General de Treballadors, Ramon Jover i Brufau ha donat proves d'un dinamisme tal, que per molt de temps haurem de plànyer-nos de la manca d'aquest company admirable que ens ha arrabassat el feixisme.

Jover ha estat un lluitador, i com un lluitador ha mort. El seu nom i el seu sacrifici han de figurar en els annals de les nostres lluites proletàries a primers rengles i entre els més destacats.

La seva companya, Maria Vilaplana, exemple de dona abnegada i absolutament identificada amb ell, pot llegir un grat record a les seves dissortades filletes.

Acceptem en aquestes doloroses circumstàncies la penyora de tota la nostra solidaritat.

Ha quedat constituït el Partit Socialista Unificat de Catalunya adherit a la III Internacional. - Demà donarem notícies del Comitè Executiu provisional de la declaració de principis de la Ponència política

Visca la unificació del Proletariat!

NOTES AL MARGE

L'ordre revolucionari

Aquests dies que han seguit a l'aixafament del feixisme en la seva manifestació a les terres catalanes, els burgesos panxcontents que s'han passat la vida vaticinant que l'endemà que el proletariat fóra al carrer tot s'hauria convertit en desordre, confusió, cridòria, caos, s'hauran pogut convèncer que anaven ben lluny d'osques.

El proletariat català fa quatre dies que és l'amo absolut del carrer i ningú no s'ha menjat les criatures ni ha deshonrat la segona edició de les verges que feren acte de presència quan la revolució asturiana del 1931.

El burgès maliciós que es passarà de viu, segurament que ens espetaria en l'acusació que a Barcelona, solament, han estat cremades totes les esglésies, si no fos que ara no gosa ni piular. Naturalment que nosaltres, que lamentem la desaparició d'algunes joies que eren l'orgull de l'art català més que el nostre bon burgès, que en parla i no entén, podríem dir-li — i fèra una gran veritat —, que la sortida a què s'han lliurat les masses enfurides de ràbia per la traïció de què han estat víctimes, és la conseqüència fatal d'haver, només del 1 d'abril ençà, convertit les troncs de totes les esglésies de la península en un míting immens, en el qual ha estat feta l'apologia de la guerra civil. A vegades el purgatori baixa al nostre pobre món de mones.

Però no és d'aquests fets que volem parlar. És simplement la necessitat — per lleialtat i per honor a la veritat del fet de gran transcendència — de fer adonar als pusillanimes i als curts de gambals que avui a la nostra ciutat, potser sense ni proposar-nos-ho, encara vivim i fem un assaig de col·lectivisme que ningú no ha ordenat amb massa insistència, però que tots acatem convençuts que servim els interessos del país.

Els vals són a l'ordre del dia. Hom pot destinar les butxaques només que a un servei: per a les municions. Els diners no hi fan cap falta. El repòrter porta deu rals a l'arròs i no té manera de treure-se'ls del damunt.

I ningú no utilitza o menja més del compte. Fumem de trenta-cinc. No tenim ni necessitats. La nostra probitat i la nostra honradesa la brinden als miserables d'ànima que s'haurien fregat les mans de gust si l'hecatombe asturiana es reproduïx a Catalunya d'haver triomfat els militars, militarots i militarassos que se sublevaren contra la República que els pagava.

A. B.

MILICIES ANTIFEIXISTES

Al ent de guerra contra el Feixisme, davantant el poble amb les armes a la mà contra la provocació criminal dels militars feixistes, es forjaren espontàniament les milícies antifeixistes que amb l'entusiasme i valentia que animen el poble per a tota l'obra de l'època revolucionària dominaren en curt espai de temps les forces feixistes, que hagueren de recular i ser derrotades en algunes redutes, dels quals amb heròica desigualtat foren després desplaçats i avorçats.

Les milícies en la lluita contra el feixisme desenvolupen un sistema de mantiment i organització de les milícies populars a les illes, barriades de Catalunya, aquestes milícies han pres ja estat legal i un Comitè, compost de la representació de les diferents forces obreres i democràtiques, té cura de coordinar-ne l'acció.

El Comitè, recollint el desig popular i dels milicians d'acudir en ajut dels treballadors de Saragossa, ha decidit trametre-hi una columna de milicians.

També de Madrid heuran sortit columnes de milicians cap a la capital d'Aragó. Les milícies de Catalunya, doncs, aniran enllaç, com una proa polea de la fraternitat regnant entre Espanya i Catalunya.

Un denominador comú unirà avui els pobles de la República contra el feixisme. Totalment. Fins a acabar-lo completament!

Endavant les Milícies Antifeixistes!

Treballadors: A Saragossa es lluita desesperadament per tal d'anorrear el militarisme feixista. - A Sant Sebastià passa igual. - A Sevilla els militars encara són els que dominen. Però de Barcelona avui sortirà una columna cap a Saragossa. - D'Irun una altra cap a Sant Sebastià i de Huelva cap a Sevilla. - La lluita contra el feixisme encara no és acabada. Tothom ha d'inscriure's a les milícies.

Després del triomf damunt del feixisme Pagesos de Catalunya! Dempeus!!

El gran triomf popular damunt de la reacció infamant que intentà robar-nos novament les nostres llibertats democràtiques, per implantar la dictadura de la fam i la misèria, ha demostrat una vegada més, coh, quan hi ha una perfecta unitat d'acció entre tots els oprimits, des del proletariat que viu del seu jornal diari fins al petit burgès i petits propietaris, per defensar els seus interessos, sap donar triomfs tan esclatants i decisius com Robingut.

El més gran orgull que avui podem te-

nir, no és altre que el d'haver vist, com en aquesta lluita, anarquistes, comunistes, socialistes, republicans i tots els treballadors antifeixistes, s'han lliurat a la lluita i han obtingut la victòria.

I tal cosa, a l'igual s'ha manifestat a tots els pobles rurals de Catalunya. Els pagesos s'han lliurat a defensar els seus fruits, la seva terra i el seu pa. Ja n'havia prou de misèria al camp. Era hora d'acabar amb l'actitud encara tivada dels propietaris engabats a l'Institut de Sant Isidre.

Prou d'amenaçes. Prou d'intents de voler avui encara lliurar de les terres els pagesos i robar-los els seus fruits.

La reacció, que en els seus moments de govern del país no ha dubtat a imposar la bandera de la gana i la desesperació, ara deu trobar el seu merescut. D'aquesta collita que es recollí aquells dies, cap pàgès explotat no ha de lliurar ni un sol gra al propietari.

La collita es vostra pagesos de Catalunya.

La bandera de la desesperació no ha de regnar més a les nostres terres de Catalunya i d'Ibèria. I tots, un a un, hem de tenir en compte la responsabilitat que tenim, i la manera com tots els antifeixistes de Catalunya hem posat acabament als instints dictatorials dels feixistes.

Feixistes, si: de l'Institut Català de Sant Isidre; de Lliga Catalana; Feixistes, també, tots aquells propietaris que han empresonat i perseguit els seus rabassaires i altres conreadors.

Incautació dels seus locals i dels seus Sindicats; dels Sindicats catòlics, de les seves Cooperatives, siguin de l'Institut Català de Sant Isidre o siguin dels Sindicats Agrícoles de Catalunya (U. S. A.). Tots dempeus pagesos catalans.

La nostra bandera d'alliberament comença a onejar damunt de les nostres terres.

Ara, avui, som als moments de la nostra justícia.

Text de l'important decret de creació de les «Milícies Antifeixistes»

Pérez Farràs, cap militar de les milícies, i Lluís Prunés, Comissari de Defensa de la Generalitat

Donem a continuació el text de l'important decret de creació de les «Milícies antifeixistes»:

«DECRET»

La rebel·lió feixista ha estat vençuda per l'heroisme popular i el de les forces llires, Cal, però, acabar d'antihillar a tot Catalunya els últims nuclis feixistes existents i prevenir-se contra possibles perills de fora.

Per tant, a proposta de la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Primer. — Són creades les Milícies Ciutadanes per a la defensa de la República i la lluita contra el feixisme i la reacció. Segon. — Es nomena Enric Pérez Farràs, Cap Militar de les Milícies Ciutadanes de Catalunya.

Tercer. — Es nomena el Conseller Lluís Prunés i Sató, Comissari de Defensa de la Generalitat amb les atribucions necessàries per a l'organització de l'esmentada Milícia popular.

Quart. — Queda designat un Comitè d'Enllaç i Direcció de les Milícies Ciutadanes, format per un Delegat que designarà el Conseller de Governació, un altre designat pel Comissari General d'Ordre Públic, i els representants de les forces obreres i organitzacions polítiques, coincidint en la lluita contra el feixisme.

Cinquè. — Arreu de Catalunya i sota la Presidència dels Comissaris de la Generalitat o persones que podran designar per què el representin, es constituiran els Comitès Locals de Defensa, els quals actuaran en tot moment d'acord amb el que disposa el Comitè Central.

Barcelona, 21 de juliol del 1936. — El President, Lluís Companys

Una lliçó dolorosa

Sempre que un hom s'ha dirigit a les classes conservadores, els feia veure la possibilitat que un dia el poble es desbordés i es produís minopinadament un canvi brusca i tràgic.

La burocràcia comptava sempre amb l'ajut de l'exèrcit, i aquest, abusant d'aquesta confiança aconseguia tot el que volia, imposava la seva voluntat, arruinava la gran massa de poble mentre enriquia els grans industrials i esdevenia una llosa feixuga que anulava el Pressupost de l'Estat i ofegava la voluntat ideològica del poble.

L'exèrcit, per defensar el propi predomini i el de la burgesia s'ha revoltat, ha fugit de la llei, i per una paradoxa filla de la dignitat ciutadana, els homes que sempre estaven fora de la llei per les exigències de la lluita, hem defensat amb les armes a la mà "la legalitat" i hem esclafat aquell exèrcit invencible que era l'única defensa amb què comptava la burgesia.

La lliçó per als nostres rics ha estat

formidable; per als que hem hagut d'imposar-la, tràgica. La ignorància dels nostres rics que neguen bel·ligerància als obrers, els ha portat a la situació d'avui. El clero, parlant en nom de Jesucrist, negava en tots els seus actes la doctrina cristiana. El poble ha envaït el temple i a'ha foragitat els fariseus. Si Moisés tornés a baixar de la muntanya, demoliria altra vegada les estàtues i els les havia fetes menjar.

Ah! terrible paradoxa de la vida. Els diumenges no podran anar a missa a lluir — els roques tampoc no els hi portarien — un remordiment ha d'alterar l'hor concèrnia per la sang del poble que ha estat vessada. El clam de les vídues sense espòs, dels fills sense pare, de les marees sense fills, morts tots ells en la lluita, els perseguirà sempre. I la rialla mèchra de la mort ens portarà a la memòria aquella frase zulerca de Gaietchea llançada damunt del cadàver de Calvo Sotelo.

MERCURIUS

El Govern de la República

- PRESIDENCIA I MARINA: GIRAL. GUERRA: GENERAL CASTELLO. ESTAT: BARCIA. AGRICULTURA: RUIZ FUNES. OBRES PUBLIQUES: VELAYO. COMUNICACIONS: GINER DE LOS RIOS. INDUSTRIA I COMERÇ: BU'YLLA. GOVERNACIÓ: GENERAL POZAS. FINANCES: RAMOS. JUSTICIA: BLANCO GARZON. TREBALL: LLUHI. INSTRUCCIÓ: BARNES.

EMBORRATXAVEN ELS SOLDATS ABANS DE SUBLEVAR-LOS

Amb un segell que diu: «Cuarta División. — Estado Mayor», foren ocupats en els escorcolls efectuats per la Policia als domicilis de caps i oficials sublevats unes instruccions urgents i previes per a ésser observades escrupolosament.

En les dites instruccions es recomana als comandants d'unitats que sobre el plano i luego sobre el terreno, a fin de linderar el itinerario más conveniente, teniendo en cuenta para ello las condiciones de las zonas, aun cuando sea dando algún rodeo, si éste no es grande, pero evitando pasar por delante de aquellos lugares que por estar ocupados o pertenecer a autoridades, fuerzas, agrupaciones o entidades enemigas, o sospechosas de serlo, puedan delatar o hacer sospechar del movimiento antes de realizarlo. Los movimientos previos, como si se tratase de una verdadera operación de guerra, deben ocultarse.

Los preparativos deben hacerse rápidamente y con el mayor sigilo a fin de llamar la atención lo menos posible, especialmente en el caso de que haya jefes no simpatizantes del movimiento que vivan en el cuartel. (Deberá tenerse previsto el caso para la actuación consistente y mejor aún prevenirlo y evitarlo, por la desmoralización que puede traer a la tropa).

Antes de la salida del cuartel, tener preparadas las municiones, armamento, unas botellas de coñac, gr. nudes de mano y si es posible, un desayuno en frío, según sea la hora de la salida.

SE DARA A BEBER CORAC A LA TROPA (muy importante) y se le arregará en tonos patrióticos, pero haciendo

presente también que los generales directores del movimiento prometen el ascenso a los que se distinguan a un destino civil, según sus deseos, lo mismo a los cabos y a los soldados el trabajo necesario y seguro, o un destino según sus aptitudes y al Cuerpo de suboficiales, si ya no se hubiera hecho antes, la seguridad de que sus aspiraciones serán satisfechas si ser el Ejército el que tenga las riendas del Poder.

EL GENERAL GONZALEZ CARRASCO HAVIA REDACTAT EL BAN DECLARANT L'ESTAT DE GUERRA A CATALUNYA COM A CAP DE LES FORCES FEIXISTES

El general de Divisió Gonzales Carrasco, cap dels feixistes a Catalunya, ha via d'ésser el cap de les forces armades un cop ells haguessin imposat la dictadura patibularia. Amb tal motiu, en un avió es desplaçà des de Palma de Mallorca, on rebia ordres del general Baret a Barcelona, el mateix dissabte.

El seu primer gest, no fou altre, en arribar a Catalunya, que el de redactar el Ban de la proclamació de l'Estat de Guerra, i el seu contingut venia a arrebre-nos les nostres llibertats autonòmiques.

Val la pena remarcar aquesta gesta que expressa tot el vert que portaven a les sangs els feixistes que intenten sublevar-se.

Gonzales Carrasco ha estat també el primer que ha sentit damunt seu el poder d'ésser un impulsador de la misèria a tot Espanya.

Visca la unificació del Proletariat!

INFORMACIO GENERAL

Saragossa

Les notícies rebudes de Saragossa den a veure que el moviment militar, que aquest matí era qui dominava la situació, ha començat a retrocedir davant les forces rebudes de tot Espanya. A més, s'ha produït un atac del Govern a Saragossa, amenaçant amb el bombardeig de Saragossa si continuaven en el seu avanç. Els ha fet decidir a fer una retirada.

El general Davis que de Catalunya sortia amb una columna antifeixista de castells, ha estat una nota sensacional que ha produït una enorme repercussió elevat la moral dels treballadors de Saragossa, els quals han començat a organitzar l'atac per tal de combinar-lo amb les forces de Catalunya i fer-lo més efectiu.

Si però que Saragossa caigui d'un moment a l'altre a mans de les forces lleials.

Sant Sebastià

Sant Sebastià. (Urgent.) — Els feixistes, que encara són amos de la ciutat, estan completament desmoralitzats davant l'arribada del gros contingent popular arribat d'Eibar i Irun. Forces regularitzades d'ambdues poblacions constituïnt columnes i forces populars han començat amb fermesa l'atac als rebels en franca desmoralització.

CARTAGENA

Cartagena és totalment fidel al règim constituït, així com tota la província de Múrcia.

Han sortit dues columnes cap a Albacete.

Comuniquen d'Alacant que també han marxat cap a Albacete dues columnes més.

Comuniquen d'Almansa que el regiment que hi ha allí s'ha rendit a les forces populars.

Madrid

Han arribat els obrers de transports de València que han anat a Madrid portant tanques de gasolina.

Del ministeri de Governació s'han fet públiques ordres encaminades a evitar que s'apugin els preus dels queviures.

Madrid. (Urgent.) — El cap de l'aviació de Madrid ens comunica que ha estat destruït l'aeròdrom de Lleó, amb tots els aparells i hangars.

Madrid. (Urgent.) — Aquesta tarda ha sortit de Madrid una esquadreta de bombarders que anava a col·laborar amb l'aviació catalana en la tasca de sufocar els militars de Saragossa.

DEL CAP D'AVIACIO DE MADRID AL Tinent Coronel SANDINO

Aquesta matí n'ha estat bombardejat l'aeròdrom de Lleó i destruïts hangars, pavellons i altres dependències similars.

NOTA IMPORTANT

El Comitè organitzador de l'Olimpiada Popular ens notifica que les delegacions estrangeres que h'vien vingut a Barcelona per participar a l'Olimpiada han decidit quedar-se fins diumenge vinent.

SINDICAT OBRER D'ARTS GRAFIQUES U. G. S. O.

Aquest Sindicat posa en coneixement de tots els seus afiliats que, degut al moviment antifeixista arreu d'Espanya, ha creat convenient unir-se amb els companys gràfics de Barcelona i formar la U. G. T. a la nostra ciutat.

Oportunament es convocarà assemblea per donar les oportunes explicacions.

L'aeròdrom de Lleó ha estat destruït per l'aviació de Madrid. - De Madrid també han sortit avions cap a Saragossa. - A Almansa les forces lleials derroten els sublevats

Notes internacionals

Repercussió del triomf del Front Popular a Espanya

URSS

Moscou. — La victòria dels antifeixistes espanyols s'ha considerat com la gesta més gran del proletariat internacional en els darrers anys.

S'han fet manifestacions de simpatia a Espanya, donant-se visques a la Revolució i a la Comuna Asturiana, artífex d'aquesta gran victòria d'ara.

França

París. — Ha estat rebuda amb molta alegria la victòria del proletariat català. S'han organitzat manifestacions d'entusiasme i d'adhesió als treballadors d'Espanya.

Bèlgica

Brusselles. — El triomf obtingut pels antifeixistes espanyols es considera com una perllongació de l'actitud revolucionària que des de fa temps ha adoptat la classe obrera d'Espanya.

Anglaterra

Londres. — L'efecte produït per la derrota dels militars s'ha celebrat amb gran alegria per tots els treballadors de la Gran Bretanya. Els Trade Unions han publicat un manifest d'adhesió.

Suïssa

Berna. — El Partit Socialista Suis ha publicat un llarg manifest en el qual es lloa la victòria d'Espanya.

Txecoslovàquia

Praga. — El diari social-democràtic de Txecoslovàquia publica una extensa informació d'Espanya, la qual és encapsulada amb aquest crit: «Visca la Revolució d'Espanya!»

«TREBALL»

REDACCIO: Primer de Maig, 7. Telèfon, 12101.

TALLERS: Passatge Dr. Robert, 149. Telèfon, 53955.

CONTROL D'ESTRANGERS

El servei d'informació dels partits obrers que s'ha instal·lat fa dos dies, va descobrir que hi havia a Barcelona alguns estrangers que es dedicaven al servei d'espionatge a favor de les forces feixistes.

Dilluns al matí uns companys de les Joventuts llicenciades van detenir un individu que després resulta ésser un oficial del «Ierje».

Lesmentat individu fou portat a Comissaria general i va resultar que feia tres dies havia arribat a Barcelona per tal de posar-se a les ordres del general Goded. Si no ho feu, va ésser perquè no li va ésser possible entrar a Capitanía. Aquest individu, alemany feixista, resta incomunicat i segons les seves declaracions sembla que hi ha altres estrangers, alemanys sobretot, que col·laboren en la tasca d'espionatge.

Així ha decidit el Govern de la Generalitat a muntar una oficina de control d'estrangers i a donar ordres concretes als encarregats d'aquests serveis.

Garcia Oliver, en nom de la C. N. T., s'adreça als treballadors de Saragossa i els demana que es mantinguin forts contra el feixisme dominant i anuncia que de Barcelona sortirà una columna per ajudar-los

Camarades, treballadors de Saragossa: Recordo primer als treballadors de la C. N. T. de Saragossa les vegades que he parlat allí, per la qual cosa hi és conegut, i explica per què el matís de la seva veu pot no ésser el mateix després dels dies de lluita i de preparació febrera, ara, per tal d'acudir en ajut de Saragossa i Aragó.

Recordo les vegades que a Saragossa he parlat junt amb Ascaso, que avui, com un heroi, ha mort al seu costat en l'atac per la pressa de les Drassanes.

Diu que parla en nom de la C. N. T. i fa constar que aquest cop d'Estat militar és el de més envergadura que es registra en la història d'Espanya i del món.

Contra ell s'ha aixecat el poble i nosaltres amb ell, primer amb pistoles destriats per conquistar fusells, després, amb fusells i metralladores, ens hem llançat, hem atacat fort i hem vençut.

Els hem batut, els hem desfet o els hem fet rendir i, quant no, els hem fet dispersar i perseguir.

Ara volem fer un esforç per ajudar-vos a alliberar Aragó, que avui podria representar un perill per a tota Espanya.

Es refereix al que significa Saragossa en vies de comunicació ferroviària, i parla als treballadors d'Aragó de l'enorme responsabilitat que contreuen si no fan un suprem esforç.

Parla del que significa per a la Confederació de Saragossa, on en el Congrés es diposà el Comitè Nacional. Saragossa, diu, que havia d'ésser l'orgull de la Confederació, ja que en ella fins els nens alcen el puny i vesteixen els colors roig i negre i els crida de nou a la lluita per l'honor confederal.

Quin valor tindria aquell programa elaborat en el Congrés, quin l'acord d'anar a l'Aliança Obrera Revolucionària si la ciutat considerada la capital confederal d'Espanya resta sense haver anat a una lluita ràpida i enèrgica?

El dona compte de la creació de les milícies antifeixistes de Catalunya, de la

Queipo del Llano fa a Sevilla els darrers esforços per resistir a les forces populars. Franco, al Marroc, es bat en retirada. De Cabanelles, se n'espera la rendició avui. La resta dels caps de la traïció són morts o presoners. Sanjurjo, mort. Mola, mort. Garcia de la Herranz, mort. Goded, pres. Fanjul, pres. Barrera pres,

seva missió i de la forma com estan constituides. Els explica com es digne a terme la lluita replicant a l'ofensiva general dels militars i com ara es disposen a acudir en ajut de Saragossa, cap a on sortiran aviat avions de bombarder.

Quan vegeu arribar — diu — aquests ocells de la llibertat, no espereu més. Llanceu-vos al carrer Mateu. Feu-vos matar si cal, que per damunt de tot, la C. N. T. ha de sorgir brillant d'aquesta lluita.

Els fa un record de les gestes d'Aragó quan la guerra de la Independència i espanyola la necessitat de repetir aquella gesta, avui, contra el feixisme criminal i per les llibertats populars.

Cita les moltes ciutats que han estat reconquistades pels mateixos obrers i posa de relleu l'exemple de Madrid on els obrers socialistes, comunistes i anarquistes, amb una rèplica contundent, han esclafat els militars facciosos.

Parla de la unitat a Catalunya entre les forces addictes al Govern i els comunistes, socialistes, anarquistes i republicans que han dut el triomf i que avui fa que l'ordre revolucionari estigui establert a Barcelona.

Torna a estimular-los amb paraules plenes d'energia i de vigor i els comunica el pròxim ajut dels treballadors de Catalunya.

Una legió d'honor

LA CONSTITUTEIXEN SENSE CAP MENA DE DUBTE ELS TREBALLADORS ESTRANGERS ANTIFEIXISTES QUE RESIDEIXEN A LA NOSTRA CIUTAT. FRANCOSOS, ITALIANS, ALEMANYS, ETC., HAN COMBATUT AL COSTAT NOSTRE AMB UN DESINTERES I UN HEROISME QUE SOLAMENT POT DONAR LA CLASSE OBRERA.

EL FEIXISME, FORÇA INTERNACIONAL, HA TROBAT LA FORÇA NO MENYS INTERNACIONAL QUE ES EL SOCIALISME. I HAN VENÇUT ELS TREBALLADORS.

GRACIES, CAMARADES!

ELS TREBALLADORS MERCANTILS A LA LLUITA!

Després de la incorporació a les llistes socials dels treballadors mercantils l'any 1933, no ha mancat ni una sola manifestació revolucionària en la qual no estigués representat l'estament mercantil. Millor que representat podriem dir incorporat.

Qui no recorda l'epopeia brillant del 6 d'octubre al C. A. D. C. I.? Qui no viu encara aquelles hores angoloses en què la dependència mercantil deixava ben assentada al pavelló de l'heroisme?

Tot just llista i guanyada la victòria de la gloriosa darrera vega mercantil, en la qual s'evencienà novament el tremp i l'esperit de lluita de l'estament mercantil, comença novament la lluita per a

l'atacament del feixisme en la qual la dependència ha donat també proves fervents del seu valor i voluntat de lluita.

Dissabte, a primeres hores del vespre, el C. A. D. C. I. baluard únic de la dependència mercantil, estava ple a vessar de companys mercantils que s'enrolaven per a la lluita. Es constituïren els grups respectius i tot seguit s'anà a la recerca de l'armament necessari. Les primeres providències no donaren altres resultats que la incautació de força armes curtes, que és l'única cosa que als primers moments de lluita es podia adquirir.

Es tancà el Cadi i tothom sortí al carrer. Tots els llocs de perill eren curullats de treballadors mercantils.

Diumenge al matí tots els militants estaven armats a bastament. Ho havien adquirit lluitant a l'assalt de les caernes. Més tard es reuniren tots a la casa del Poble del carrer Primer de maig per centralitzar les ordres que emanen del Comitè d'enllaç. Dilluns i dimarts els companys seguien reunits al mateix lloc dedicats al servei de vigilància i proveïments.

Avui dimecres el Cadi ha reobert les seves portes per tal de fer allotjament de milícies. Les seves espaloses sales s'han vist curullades novament plenes de treballadors mercantils, àvids de lluita.

Els treballadors mercantils allí concentrats, desitjats per la manca d'armes llargues, sortiren decidits a la recerca d'armament.

La força atractiva del C. A. D. C. I. novament ha estat posada en joc. Milers de treballadors desfilen per les onícies habilitades a tal efecte.

El C. A. D. C. I. té l'obligació de donar milers de milicians; és un deure que la tradició i força revolucionària de l'entitat màxima del Proletariat Mercantil ha de complir amb les forces revolucionàries victorioses.

Treballadors tots! Mercantils tots! Allistau-vos al C. A. D. C. I.

ULTIMA HORA

A CARTAGENA LES FORCES REPUBLICANES DOMINEN LA SITUACIO

Cartagena, 22. — Comunica el comandant cap de la flota d'aquest departament marítim d'haver dominat completament la resistència rebel.

L'entusiasme entre les forces militars i les del Front Popular es indescriptible.

ELS SUBLEVATS D'ALMANSA ES RENDEIXEN

Almansa, 22. — Les trupes lleials a la República, han entrat en aquesta localitat, després d'haver castigat durament els sublevats. Aquesta plaça és la primera que cau a mans de forces republicanes de la província d'Albacete.

LA PREMSA LLEIAL EXCEL·LENT COL·LABORADORA DE L'ACCIO DEL GOVERN

Madrid, 22. — Les columnes que surten d'aquesta capital per a reprimir el moviment subversiu dels feixistes, han rebut ordre del Govern en el sentit que vagin provistes d'edicions de la premsa obrera i republicana a l'efecte d'infundir en l'excitant sobre la situació real en què es troben els sublevats.

Aquesta mesura, les darreres expedicions resultats en les zones on l'acció ha estat més efectiva.

Lleida. — L'esquadreta d'aviació que aquesta tarda havia sortit de Barcelona ha passat per damunt d'aquesta ciutat. El públic ha ocellonat amb entusiasme l'aviació lleial.

Visca la unificació del Proletariat!

30.000 obrers catalans marxaran cap a Saragossa

Ordre Revolucionari vol dir Unitat Obrera

EL FRONT DE LA CIUTAT I DEL CAMP ASSEGURA LA DERROTA DEL FEIXISME

El poble ha fet justícia a l'assassí de Galan i Garcia Hernández

Ens comuniquen de Granollers que les forces del Front Popular, assabentades que el general Gay, que vivia en una finca de la seva propietat situada al terme de les Franqueses, havia fugit un cop el feixisme havia estat derrotat en terres catalanes, el detingueren ahir a la capital del Vallès oriental.

Fou tanta la indignació popular contra el president del tribunal que sentencià els capitans Galan i Garcia Hernández el 1930, que fou impossible de treure'l amb vida de les mans d'aquells que l'havien reconegut.

ESTRATAGEMES QUE DEMOSTREN TOTA LA PERVERSIO CRIMINAL DEL FEIXISME

El feixisme, en llur intent de crear la confusió entre les forces revolucionàries, no ha vacil·lat a servir-se de les estratagemes més criminals.

No han vacil·lat a uniformar-se amb els distintius de la "Cruz Roja" per passar lliurement i disparar contra les milícies.

Pretenien així apropiar-se de la impunitat de l'uniforme, i que en reaccionar les forces obreres i els guàrdies d'assalt que en tot moment han estat al costat del poble, es llancessin desesperats contra els cotxes-ambulàncies de la Cruz Roja, que tan meritoriament ha complert aquests dies la seva comissió.

... Dos feixistes amb moto-sidcar i una metralladora, equipats com a milicians, aprofitaven la trepidació del motor per a disparar contra els nucs obrers o de guàrdies, que els deixaven atansar i passar com a elements obrers.

Així, però, fou descoberta l'estratagema i els dos feixistes foren morts a tret. No sortiren amb la seva, ja que en el fragor de la lluita més cruenta que s'hagi viscut a Catalunya, les forces populars han mantingut en tot moment la més completa serenitat.

El "paquet" contra l'Hospital Clínic és una altra demostració de la perversió criminal del feixisme.

Tot el dilluns els "pacor" dispararen contra l'Hospital a través de les finestres, cercant els ferits que hi estiguessin allistats i per tal d'impedir que els metges poguessin atendre els ferits.

Composició del Comitè de les Milícies antifeixistes de Catalunya

P. S. i altres fraccions d'Unificació Marxista: Josep Mirret, Mustó, Pousa.

U. G. T. Josep del Barrio, Salvador González, A. López.

Unió de Rabassaires: Josep Torrent Rosells.

E. R. de C. J. Miravittles, Artemi Aiguadé, J. Pons.

C. N. T. Joan García Oliver, Bonaventura Durruti, Josep Asensí.

E. A. L. Aureli Fernández, Abad de Santillan.

Coalició de Partits Republicans: Fàbrega.

Des de Ripoll

Els carrabiners lluiten al costat del poble

Ripoll ha estat un dels pobles on els treballadors, junt amb els carrabiners, han aplastat gairebé sense lluita la reacció.

El mateix dia que esclatà el moviment feixista els carrabiners lluraren als treballadors trenta fusells màusers i municions per a contrarestar l'ofensiva feixista.

Es constituí tot seguit el Comitè de milícies i actuant ràpidament detingueren els reaccionaris més significats del poble, particularment diversos capellans.

El servei de fronteres està assegurat estretament entre els obrers i carrabiners, que no segueixen altres ordres que no siguin les de les organitzacions obreres.

A Saragossa! A Saragossa!

Catalunya ha esclafat els qui al nostre país han tingut la gosada d'alcegar-se contra el poble per instaurar un règim d'opressió criminal-feixista.

Catalunya vira ha reivindicat el 6 d'octubre!

Catalunya ha escrit en la seva història una de les millors pàgines. Restablert l'ordre revolucionari a Catalunya, ara es disposa a ajudar els camarades que en altres terres de la República han quedat a mans de la reacció.

A Saragossa! a Saragossa! diu la massa obrera catalana.

30.000 catalans passaran les fronteres d'Aragó aquesta nit i aniran a derrotar el feixisme que encara domina Saragossa. 30.000 soldats de la Revolució que van a oferir llurs vides per salvar els nostres germans d'Aragó. Catalunya revolucionària està en peu i vigila pels treballadors que l'envolten.

LIISTA DE MORTS

El dipòsit judicial de l'Hospital Clínic resulta insuficient per a encabir els cadàvers de les víctimes dels successos d'aquests dies. En vista d'això, han estat habilitades altres dependències, tals com els dipòsits de cadàvers dels Cementiris.

A l'Hospital Clínic, el matí d'ahir, dimarts, hi havia cent morants-tres cadàvers. D'aquests només se n'havien identificat vintanta-quatre. Són els següents: Grau Martínez, Joan Parisis, Celestí

Criado i Agullar, Joan Pecus i Torelló, Francesc Herrera i Santiago.

Antoni Aguiló i Santiago, Domènec Capuja, Germain Vidal, Ramon Jover i Bruñau, Lluís Pàdua i Jornet.

Pere Ros i Bruges, Joan Pragas Susagna, Caterina Benedito, Enric Manzano i Carretero.

Josep Fernández, Didac Serrés i Borràs, Angel Garcia, Benet Calvo, Francesc Truñón, Jaume Teruel i Puerto.

Florià Frederic Pastor, Josep Villegas, Joan Matas, Rafael Bellors, Abili Prado, Roc González, Enric Pontornat i Verdager.

Capità Miquel Montesinos, Baltasar Barrio, Modest Moya, Pasqual Asensio i Pradas, Vicenç Picó i Quiles, Antoni Martínez i González.

Silveri Malo, Eloi Jiménez Martínez, Francesc Arromole Garrido, Francesc González Arteché.

Francesc Caparrós Garcia, Alfons Colón Querol, Juliana Vara Cerezo, Blai Zannuy Centeno, Jaume Rosselló i Aznar.

Agustí Tomás Navarro, Josep Cemalías, Didac Caparrós, Gregori Estorche, Bonaventura Zofre Lozano, Joan Castellano.

Antoni Pérez, Artur Ferrer i Dafas, Timoteu Urieta Bono, Julià Gil i González, Pero Pomés León.

El diputat al Parlament de Catalunya, Amadeu Colldemors i el seu pare.

El directiu de la C. N. T. Francesc Ascaso; Eduard Gorgot, Josep Blota, Xavier Nuñez, Alexandre Proudonis i Concepció Canet i Alcaraz.

Vicenç Vázquez, Salvador Guerrero, Josep González i València, Enric Arnau i Erude, Francesc Sanchis i Fernández, Francesc López González, Antoni Gálvez, Salvador Vidal i Perrino, Josep Martí, Lluís Plus, Josep Parera i Cabré, Alejo Sáez de Sanmiguel, Lluís Botella, Josep M. Valenzuela.

Francesc Albellà Vázquez, Ginés Mula, Joan Fuster i Segú, Pere González, Teresa Querol i Querol, Llorenç Cabrizas i Mercader.

Bonifaci González, Antoni Vicente Marco, Josep A. Clemente, Josep Orriola.

A aquesta llista cal afegir-hi Eugènia Freimau, Josep Vila i Peiró, Lluís Mitjavila, Guillem Prat, Josep Pros, Josep Morató i Fornés, Josep Fabrós, que ingressaren ahir a la tarda, a més a més de nou morts ingressats també al mateix temps, els quals fins ara no han pogut ésser identificats.

Per fi!

En la història del proletariat, Catalunya i Espanya han escrit aquests dies amb la seva sang les pàgines més glorioses que es coneixen. Sembla un somni, tot i que aquesta realitat apareix als nostres ulls amb la seva meravellosa evidència.

Des de la guerra mundial fins als nostres dies, el proletariat, per una o altra causa, ha hagut d'apuntar al seu haver alguna o altra derrota. Excepció de Rússia, el feixisme ha passat triomfant sobre les ruïnes de les institucions proletàries, car on havia provocat la guerra l'havia guanyada.

Havia trobat per tot arreu una democràcia dèbil i incapaç de defensar-se o de traïdors disposats a servir-lo.

L'única que plantà cara i s'atreuà en armes contra el monstre, fou la socialdemocràcia austriaca. Però era massa tard. L'enemic, amb tot, havia tingut prou temps per a cansar les masses treballadores, i aquestes, al moment de l'acció, no tingueren prou cohesió. Solament un grup d'idealistes caigueren en la lluita amb un heroisme quei han roonegut reis mateixos enemics.

Si la massa obrera de Viena hagés seguit l'exemple d'aquells milers d'idealistes immolats, avui aquesta no es trobaria sota les soles dels servidors de Mussolini, i no és exagerat suposar que amb tota probabilitat l'Europa central tindria avui una altra jaç.

El proletariat espanyol ha comprès no solament quina fóra la seva sort de caure sota l'esclapitad feixista; ha comprès també que el retorn d'Espanya a la reacció fóra un gran pas cap d'embarberament complet d'Europa.

El somni dels reaccionaris de reportar Europa a l'època medieval (una època

medieval molt pitjor que Petra, perquè fóra il·luminada amb la llum elèctrica i alegrada per la ràdio), en poc temps fóra una realitat, malgrat la victòria electoral en diversos països.

La reacció — lligada internacionalment entre país i país — ha volgut riure's d'aquesta victòria. Aquest pensament que a la fi s'arregla amb la força dels canons.

Fins ara ha estat sempre així: el poble elegia el seu representant i els feixistes el foragitaven amb les armes. S'impugnava una derrota al feixisme amb les armes. El poble d'Espanya ha superat aquesta dificultat afrontant amb impetu el generós heroisme als facciosos i traïdors, la canalla uniformada, els senyors generals de professió, salvadors de la pàtria. Aquesta venturosa no fa res més tota la vida que estudiar la manera de matar la gent, però quan es troba davant d'un poble, resol a morir defensant els seus ideals, jutg vergonyosament i recorre a totes les traïcions covardes que acaba rehabilitant els caníbals.

El poble de Barcelona, Madrid i altres ciutats d'Espanya, ha derrotat tota aquesta gent, batent-la en el terreny que fins ara havia estat invencible. La victòria assenyalarà canvis radicals a la història dels pobles d'Europa.

Perquè la victòria sigui completa i efectiva, cal no aturar-se. Ara que el monstre és a terra, cal atzar-hi el cap. No n'hi ha prou de treure generals; cal acabar amb tots els generals!

Per sempre!

S'ha d'acabar el militarisme i crear al seu lloc les milícies antifeixistes.

Així ha de servir d'exemple als altres països i posar-se com ho fan els pobles d'Ibèria, sobre la marxa del socialisme.

UMBERTO ERRANTE

Visca la unificació del Proletariat!